

REPUBLIKA HRVATSKA

Trgovački sud u Zagrebu

Amruševa 2/II desno p.p.432, Zagreb

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Josipu Biliću, u pravnoj stvari tužitelja **STEČAJNA MASA IZA M-PROFIL d.o.o. u stečaju**, Ulica Drage Stipca 4, OIB: 72774354623, zastupana po punomoćniku Tomislavu Orehovcu, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Ilić, Orehovec & Partneri, Zagreb, Smičiklasova 18, protiv tuženika **FEAL HRVATSKA d.o.o.**, Zagreb, Rudeška cesta 3a, OIB: 39824206096, zastupan po punomoćnici Ireni Radić Repač, odvjetnici u Zagrebu, Đorđićeva 24, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, podredno utvrđenja ništetnosti, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 24. listopada 2022., u nazočnosti punomoćnika tužitelja Krešimira Kiša, odvjetnika i u nazočnosti punomoćnice tuženika Irene Radić Repač, odvjetnice, donio je i objavio 5. prosinca 2022.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Ugovor o cesiji od dana 31. siječnja 2012. godine, sklopljen između tužitelja, trgovačkog društva M-PROFIL d.o.o., u stečaju sa sjedištem u Zaboku, Prilaz dr. Franje Tuđmana 11, upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080000127, OIB: 02586214731, kao cedenta, i trgovačkog društva FERROSTIL MONT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska 77, upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080784014, OIB: 72333026791, kao cesusa, te tuženika, trgovačkog društva FEAL HRVATSKA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Rudeška cesta 3a, upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 060177369, OIB: 39824206096, kao cesionara, a predmetom kojeg ugovora je ustup potraživanja u iznosu od 1.511.800,00 kn.

2. Tuženik trgovačko društvo FEAL HRVATSKA d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Rudeška cesta 3a, upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 060177369, OIB: 39824206096, dužan je vratiti u stečajnu masu tužitelja sve imovinske koristi koje je stekao temeljem Ugovora o cesiji od dana 31. siječnja 2012. godine, odnosno isplatiti tužitelju iznos od 1.511.800,00 kn, uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za 8 (osam) postotnih poena, koje teku na navedeni iznos od dana 31. siječnja 2012. godine pa do isplate, sve u roku od 8 dana."

II. Odbija se u cijelosti kao neosnovan eventualno kumulirani tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se da je Ugovor o cesiji, od dana 31. siječnja 2012. godine, sklopljen između tužitelja, trgovačkog društva M- PROFIL d.o.o., u stečaju, sa sjedištem u Zaboku, Prilaz dr. Franje Tuđmana 11, upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080000127, OIB: 02586214731, kao cedenta, i trgovačkog društva FERROSTIL MONT d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Zadarska 77, upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 080784014, OIB: 72333026791, kao cesusa, te tuženika, trgovačkog društva FEAL HRVATSKA d.o.o. sa sjedištem u Zagrebu, Rudeška cesta 3a, upisano u Sudski registar Trgovačkog suda u Zagrebu pod MBS: 060177369, OIB: 39824206096, kao cesionara, a predmetom kojeg ugovora je ustup potraživanja u iznosu od 1.511.800,00 kn, ništetan.

2. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 1.511.800,00 kn, uvećano za zakonske zatezne kamate po stopi koja se određuje za svako polugodište u visini eskontne stope Hrvatske narodne banke koje je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećane za 8 (osam) postotnih poena, koje teku na navedeni iznos od dana 31. siječnja 2012. godine pa do isplate, sve u roku od 8 dana."

III. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 143.275,00 kn.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tuženika za naknadu parničnih troškova u iznosu od 65.775,00 kn.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je 31. siječnja 2012. između tužitelja kao cedenta te društva Ferrostil mont d.o.o. kao cesusa i tuženika kao cesionara, sklopljen ugovor o cesiji radi namirenja međusobnih potraživanja u iznosu od 1.511.800,00 kn. Na temelju tog ugovora, društvo Ferrostil mont d.o.o. je isplatilo tuženiku navedeni iznos. Stečajni postupak nad tužiteljem je otvoren 9. srpnja 2012. rješenjem poslovni broj: St-338/12, dok je tužitelj imao evidentirane nepodmirene obveze kod banke koja za njega obavlja poslove platnog prometa u razdoblju od 08.02.2011. do 11.08.2011., od 05.09.2011. do 30.12.2011., od 02.01.2012. do 03.01.2012. i od 04.01.2012. do otvaranja stečajnog postupka. Tužitelj smatra da je isplatom navedenog iznosa od strane društva Ferrostil mont d.o.o., tuženiku umjesto tužitelju, tuženik stavljen u povoljniji položaj od ostalih vjerovnika čime se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika. Također navodi da je predmetni Ugovor o cesiji predstavlja inkongruentnu pravnu radnju u smislu čl. 129. st. 1. i 2. Stečajnog zakona. Slijedom navedenog, smatra da su ispunjenje i opće i posebne pretpostavke iz čl. 127. i 129. Stečajnog zakona pa stoga traži da se utvrdi da navedeni Ugovor o cesiji nema pravnog učinka u odnosu na tužitelja te da se naloži tuženiku da u stečajnu masu vrati iznos od 1.511.800,00 kn, podredno traži utvrđenje ništetnosti navedenog Ugovora o cesiji smatrajući da je navedeni Ugovor protivan odredbi čl. 27. Zakona o platnom prometu, iako je kako navodi

sam tužitelj, svjestan da predmetni Ugovor o cesiji ne predstavlja ništetan pravni posao sukladno pravnom shvaćanju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 23. veljače 2010.

2. U odgovoru na tužbu tuženik navodi da se protivi tužbenom zahtjevu u cijelosti te navodi da je tuženik bio u poslovnom odnosu sa tužiteljem na način da mu je isporučivao robu prilikom tužiteljevog izvođenja radova na Poliklinici Medikol u Zagrebu te da su stranke dogovorile razne mogućnosti plaćanja, pa i plaćenje putem cesije pa stoga smatra da se ne može primijeniti odredba čl. 129. Stečajnog zakona, već eventualno odredba čl. 128. Stečajnog zakona. Ističe da tužitelj nije dokazao da bi tuženik imao saznanja o eventualnoj nesposobnosti za plaćanje tužitelja budući da tuženik ima stotine poslovnih partnera koji naručuju njegovu robu i da stoga nije razumno i opravdano očekivati da provjerava i vodi brigu o tome u kakvoj je situaciji svaki pojedini poslovni partner. Navodi da je iz e-mail komunikacije od 5. travnja 2012. (mjesec dana nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka) razvidno da tuženik nije imao saznanja da je tužitelj nesposoban za plaćanje jer je na tom sastanku dogovoreno da će tužitelj platiti tuženiku iznos od 500.000,00 kn uplatom na račun, pa ukazuje da tuženik ne bi ni održao takav sastanak da je znao da je tužitelju račun blokiran, jer bi bilo bespredmetno dogovarati uplatu na račun tuženika, kada je tužitelju račun blokiran. Također navodi da je tužitelj još uvijek dužan tuženiku iznos od 1.916.242,57 kn koje potraživanje je prijavljeno u stečaju nad tužiteljem. Također osporava i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev.
3. U podnesku od 7. svibnja 2015. tužitelj navodi da je tuženik bio upoznat s činjenicom nesposobnosti za plaćanje odnosno prezaduženosti tužitelja u vrijeme poduzimanja predmetnog pravnog posla s obzirom da se radi o javno obznanjenim činjenicama u medijima te budući da je zastupnica po zakonu tuženika bila i zaposlenica tužitelja na radnom mjestu Direktorice nabave slijedom čega je bila poznata sa navedenom činjenicom.
4. U podnesku od 13. svibnja 2015. tuženik navodi da se dostavljene snimke odnose na podnevni dnevnik HRT-a od 13. travnja 2011. do 2. srpnja 2012. i da se ne može pretpostaviti da bi tuženik bio dužan pratiti sve informativne emisije te je ukazao da čak ni iz navedenih snimki ne proizlazi da je tužitelj blokiran te je osporio da bi zastupnica po zakonu tuženika eventualno bila zaposlena i kod tužitelja te ukazuje da tužitelj ni ne navodi o kojoj se to radnici radi.
5. Na ročištu održanom 19. svibnja 2015. tužitelj je ispravio svoj navod te je istaknuo da je zastupnica po zakonu društva Ferrostil mont d.o.o. bila i zaposlenica tužitelja, te su stranke učinile nespornim da je sporni Ugovor o cesiji zaključen između ugovornih strana.
6. U ovom predmetu prvostupanjski sud je 4. studenog 2016. donio presudu kojom je odbio tužbeni zahtjev u odnosu i na I. tuženika FERROSTIL MONT d.o.o. i u odnosu na II. tuženika FEAL HRVATSKA d.o.o., a koja presuda je presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 9. prosinca 2021., poslovni broj: PŽ-822/2020-2, u dijelu koji se odnosi na I. tuženika FERROSTIL MONT d.o.o., potvrđena dok je u odnosu na II. tuženika FEAL HRVATSKA d.o.o., u cijelosti ukinuta i predmet je vraćen ovom sudu na ponovno suđenje.

7. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor o cesiji (list 6 spisa), u u Rješenje St-338/12 od 09.07.2012. (list 7-9 spisa), u Zaključak stečajnog suca od 07.07.2014. (list 12-13 spisa), u e-mail prepisku (list 29 spisa), u analitičke kartice tuženika (list 39-40 spisa), u prijedlog za otvaranje stečajnog postupka od 08.03.2012. (list 41 spisa), u Potvrdu Zagrebačke banke d.d. od 08.03.2012. (list 42), u izvod otvorenih stavaka (list 43-45 spisa), u pregled imovine i obaveza tužitelja (list 49-53 spisa), u popis predmeta stečajne mase (list 50-52 spisa), u e-mail prepiska (list 53 spisa), u Očevidnik iz evidencije FINA-e (list 54-57 spisa), u Ugovore o asignaciji (list 132-137 spisa) uvid u DVD snimke uz podnesak tužitelja od 7. svibnja 2015.
8. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupno provedenog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19 i 80/22 - dalje: ZPP) sud je utvrdio da ni glavni ni eventualno kumulirani tužbeni zahtjev nisu osnovani.
9. Predmet ovog postupka je pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika (pravnog prednika tužitelja) i to Ugovora o cesiji od 31. siječnja 2012. koji je sklopljen u vrijeme kada je pravni prednik tužitelja bio nesposoban za plaćanje i povrat imovinskih koristi koje su stečene tom radnjom, a podredno, ukoliko bi sud zaključio da je glavni tužbeni zahtjev u cijelosti neosnovan, utvrđenje ništetnosti navedene pravne radnje i povrat onoga što je na temelju nje stečeno.
10. Među strankama nije sporno da su sklopile Ugovor o cesiji od 31. siječnja 2012. (dalje: Ugovor)
11. Sporno je jesu li ispunjenje pretpostavke za pobijanje pravne radnje odnosno Ugovora o cesiji od 31. siječnja 2012. te je li navedeni Ugovor ništetan.
12. Odredbom čl. 127. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj: 44/1996, 161/1998, 29/1999, 129/2000, 123/2003, 197/2003, 187/2004, 82/2006, 116/2010 – dalje: SZ) propisane su opće materijalnopravne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji a koje moraju biti kumulativno ispunjenje. Te opće pretpostavke su (1) okolnost da je otvoren stečajni postupak, (2) okolnost da je prije otvaranja stečajnoga postupka poduzeta pravna radnja koja može biti objektom pobijanja, (3) okolnost da je ta radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika te (4) okolnost da se krajnji rezultat pobijanja očituje u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika.
13. U odnosu na opće pretpostavke iz čl. 127. SZ-a, ovaj sud je utvrdio da su navedene pretpostavke ispunjenje. Nad tužiteljem je otvoren stečaj 9. srpnja 2012., pravna radnja (Ugovor o cesiji) je poduzeta prije otvaranja stečajnog postupka (31. siječnja 2012.) i navedena radnja je dovela do pogodovanja vjerovnika i krajnji rezultat pobijanja se očituje u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika. Naime, okolnost da je tuženik svoju tražbinu namirio pojedinačno, a ne u okviru stečajnog postupka i prema pravilima o skupnom namirenju stečajnih vjerovnika, sama po sebi nedvojbeno znači pogodovanje

vjerovnika. Da pobijane radnje nije bilo, tuženik bi kao i svi ostali vjerovnici tužitelja, svoju tražbinu mogao ostvarivati smo u stečajnom postupku u kojem bi dijelio sudbinu svih ostalih vjerovnika istog isplatnog reda, čime se radnja pogodovanja u osnovi svodi na radnju kojom se remeti ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika. Zaključno, ispunjena je i četvrta opća pretpostavka iz čl. 127. SZ-a, odnosno da se krajnji rezultat pobijanja očituje u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika, jer vraćanjem utuženog iznosa, nesporno će doći do povećanja namirenja ukupnosti vjerovnika. Iz pregleda imovine i obveza stečajnog dužnika, od 8. listopada 2012., proizlazi da imovina tužitelja iznosi 77.282.634,13 kn, a da tražbine stečajnih vjerovnika I. i II. višeg isplatnog reda iznose 203.705.235,21 kn, s time da tražbine razlučnih vjerovnika iznose 94.108.103,65 kn. Iz toga nedvojbeno proizlazi da stečajna masa nije dostatna za podmirenje tražbina stečajnih vjerovnika te bi se povratom imovinskih koristi koje je tuženik stekao na temelju pobijanog Ugovora, omogućilo bolje namirenje stečajnih vjerovnika, slijedom čega bi bila ispunjena opća pretpostavka za pobijanje.

14. U odnosu na posebne pretpostavke iz odredbe čl. 128. SZ-a, prvotno se ističe da je iz predmetnog Ugovora razvidno da se radi o cesiji umjesto ispunjenja iz čl. 88. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine 35/2005, 41/2008 – dalje ZOO) jer su stranke člankom 2. ugovorile da će "....izmijeniti pisane specifikacije međusobnih potraživanja koja se **zatvaraju ovim Ugovorom**", iz čega proizlazi da su stranke ugovorile da se već sklapanjem ugovora o ustupanju, gasi obveza dužnika. Imajući u vidu da je na sjednici odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske od 3. lipnja 2020. zauzeto pravno shvaćanja da ugovor o cesiji umjesto i radi ispunjenja predstavlja kongruentnu pravnu radnju namirenja, to navedeni ugovor o cesiji predstavlja pravnu radnju namirenja koja je u skladu sa sadržajem njegova prava.
15. Odredbom st. 1. čl. 128. SZ-a je propisano da se pravna radnja, poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka, kojom se jednom stečajnom vjerovniku daje ili omogućava osiguranje ili namirenje na način i u vrijeme u skladu sa sadržajem njegova prava (kongruentno namirenje), može se pobijati ako je u vrijeme kad je poduzeta dužnik bio nesposoban za plaćanje i ako je vjerovnik u to vrijeme znao za tu nesposobnost.
16. Odredbom st. 3. čl. 128. SZ-a je nadalje propisano da će se smatrat da je vjerovnik znao za nesposobnost za plaćanje ili za prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako je znao ili je morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da postoji nesposobnost za plaćanje ili da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka. Za osobu koja je s dužnikom bila bliska u vrijeme poduzimanja radnje pretpostavlja se da je znala za nesposobnost za plaćanje ili prijedlog za otvaranje postupka (st.4.).
17. S obzirom da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem podnesen 8. ožujka 2012., slijedom čega je stečaj nad tužiteljem otvoren 9. srpnja 2012., dok je pravna radnja (Ugovor o cesiji) poduzeta 31. siječnja 2012., to je razvidno da je ispunjenja prva pretpostavka iz čl. 128. SZ-a, odnosno da je radnja poduzeta u posljednja tri mjeseca prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka.

18. Nadalje, iz očevidnika o danima insolventnosti (list 54 spisa) proizlazi da je račun pravnog prednika tužitelja bio u blokadi cijeli siječanj i veljaču 2011., skoro cijeli ožujak 2011. (24 dana u ožujku), cijeli travanj, svibanj, lipanj i srpanj 2011., 10 dana u kolovozu 2011., 26 dana u rujnu 2011., cijeli listopad i studeni 2011., od 1. do 29. prosinca 2011., na dan 2. siječnja 2012. te od 4. do 31. siječnja 2012., cijelu veljaču, ožujak, travanj, svibanj i lipanj 2012., od 1. do 17. srpnja 2012., dok je od 26. srpnja 2012. pa na dalje u neprekidnoj blokadi.
19. Slijedom navedenog, iz navedenih podataka nesporno proizlazi da je tužitelj u vrijeme poduzimanja radnje odnosno 31. siječnja 2012. bio nesposoban za plaćanje, čime je ispunjenja i druga pretpostavka iz odredbe čl. 128. SZ-a.
20. Sud je na okolnost ispunjenja treće pretpostavke iz odredbe čl. 128. SZ-a, odnosno je li tuženik u vrijeme poduzimanja pravne radnje koja se pobija (31. siječnja 2012.) znao za nesposobnost plaćanja na strani tužitelja, izveo dokaze saslušanjem svjedoka i pregledom DVD snimki.
21. Svjedok Jožica Golub, bivša zaposlenica društva Ferrostil mont d.o.o. (cesusa) i prednika tužitelja je u svom iskazu navela da je kod tužitelja bila zaposlena kao voditelj računovodstva te je navela da nema saznanja da bi tuženik u vrijeme sklapanja Ugovora o cesiji znao da je tužitelj nesposoban za plaćanje te je navela da su djelatnici tužitelja imali zabranu od direktora da iznose činjenice u stanju društva tužitelja, jer je zastupnik po zakonu tužitelja mislio da će se tužitelj izvući iz poteškoća kao i iz razloga da ne bi došlo do obustave poslovne suradnje sa tužitelje.
22. Svjedok Kristina Jerković, u sporno vrijeme zaposlenica pravnog prednika tužitelja na radnom mjestu voditelj nabave, u svom iskazu je u bitnome navela da nije znala da je pravni prednik tužitelja nesposoban za plaćanje, jer u okviru svog posla nije to mogla imati podatak o tome te je navela da je znala da je pravni prednik imao dugovanja prema pojedinim dobavljačima.
23. Svjedok Ana Potočki Šagud, bivša zaposlenica tužitelja u svom iskazu je navela da je bila zaposlena na radnom mjestu knjigovođe te je kasnije zaposlena u društvu Ferrostil mont d.o.o. gdje i trenutno radi te je navela da nema saznanja da bi tuženik znao u vrijeme sklapanja ugovora o cesiji, da je tužitelj bio nesposoban za plaćanje.
24. Svjedok Damir Šimunović, u sporno vrijeme zastupnik po zakonu tuženika je u svom iskazu naveo da nije imao nikakvih saznanja da bi tužitelj bio nesposoban za plaćanje u vrijeme poduzimanja sporne radnje te je naveo da mu nisu bili poznati medijski natpisi i izvještaji prije sklapanja ugovora o cesiji da bi tužitelj bio nesposoban za plaćanje.
25. Svjedok Petar Podbevšek u sporno vrijeme zastupnik po zakonu društva Ferrostil mont d.o.o. (cesus) u svom iskazu je naveo da nije imao saznanja da je tužitelj nesposoban za plaćanje i da je s tuženikom prvi puta se susreo prilikom sklapanja Ugovora o cesiji i nije imao saznanja da bi tuženik znao za tužiteljevu nesposobnost za plaćanje.

26. Sud iz navedenih iskaza, kojima je poklonio vjeru, nije mogao utvrditi da bi tuženik u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje znao za nesposobnost za plaćanje na strani tužitelja, jer navedeno ne proizlazi niti iz jednog iskaza. Dapače, nameće se kao logično iskazivanje da bi djelatnici pravnog prednika tužitelja po nalogu tadašnjeg zastupnika po zakonu pravnog prednika tužitelja, skrivali informaciju o blokadi računa, kako ne bi došlo do obustave suradnje sa poslovnim partnerima.
27. Pregledom DVD snimki ovaj sud je utvrdio da se na DVD-u broj 1, nalaze tri snimke podnevnog dnevnika i to dvije snimke od 13. travnja 2011. i jedna od 2. srpnja 2012. Na prvoj snimci od 13. travnja 2011. se navodi da su se radnici pravnog prednika tužitelja okupili ispred tvornice i traže od direktora informaciju kada će im biti isplaćene zaostale plaće za prethodna tri mjeseca te se navodi da direktor tvrtka smatra da opstanak tvrtke nije upitan jer ima ugovorene poslove u vrijednosti od 300 milijuna kuna.
28. Na drugoj snimci od 13. travnja 2011. također se navodi da su se radnici okupili ispred zgrade uprave i da traže podatak kada će biti isplaćene plaće za zadnja tri mjeseca te da je direktor tvrtke naveo da će dvije plaće biti isplaćene tog dana. Na navedenoj snimci direktor društva navodi da tvrtka ima preko 100 milijuna potraživanja i da smatra da opstanak tvrtke nije upitan jer ima ugovorene poslove u vrijednosti od 300 milijuna kuna.
29. Na snimci od 2. srpnja 2011. se također navodi da su se radnici okupili ispred uprave tvrtke i traže isplatu zaostalih plaća te se navodi da je većina radnika dobila otkaz u ožujku dok im je zadnja plaća isplaćena u siječnju te se navodi da je direktor tvrtke obavijestio radnike da novca za njihove plaće nema, te da će ono što im po zakonu pripada, naplatiti iz stečajne mase. Na navedenoj snimci Zdravko Valec, direktor tvrtke je naveo izravno, da tvrtka 5. srpnja ide u stečaj.
30. Na DVD-u broj 2. se nalazi jedna snimka podnevnog dnevnika od 13. travnja 2011. koja je identična snimci sa DVD-a broj 1. od 13. travnja 2011.
31. Pregledom navedenih snimke razvidno je da su sve snimke nastale 13. travnja 2011. odnosno više od sedam mjeseci prije poduzimanja pobijane pravne radnje od 31. siječnja 2012. dok je jedna snimka nastala 2. srpnja 2012. odnosno neposredno prije otvaranja stečajnog postupka nad pravnim prednikom tužitelja koji je otvoren 9. srpnja 2012.
32. Nadalje, iz navedeni snimki je razvidno da se pravni prednik tužitelja nalazi u financijskim poteškoćama i da radnicima nije isplatio tri zadnje plaće kao i terenske dodatke, ali jednako tako se u njima navodi i podatak da pravni prednik tužitelja ima potraživanja u vrijednosti od preko 100 milijuna kuna i ugovorne poslove u vrijednosti od preko 300 milijuna kuna.
33. Slijedom navedenog, prema stavu ovog suda, imajući u vidu odredbu čl. 4. st. 3. i 4. SZ-a kojima se definira pojam "nesposobnosti za plaćanje" iz navedeni snimki nije moguće zaključiti da je pravni prednik tužitelja uopće u to vrijeme bio nesposoban za plaćanje (iako je u postupku nesporno utvrđeno da je tada bi nesposoban za plaćanje) te jednako tako iz navedenih snimki napose nije moguće

zaključiti da bi tuženik u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje (31. siječanj 2012.) znao da je pravni prednik tužitelja nesposoban za plaćanje.

34. Zaključno se ukazuje, da i iz e-maila od 5. travnja 2012. (list 29 spisa), također proizlazi da tuženik nije imao saznanja da je pravni prednik tužitelja nesposoban za plaćanje čak ni tada, odnosno dva mjeseca nakon poduzimanja pobijane pravne radnje, jer je kako to pravilno navodi sam tuženik, na sastanku koji je prethodio slanju predmetnog e-maila, dogovoreno da će pravni prednik tužitelja podmiriti dugovanje prema tuženiku izravnim uplatama na žiro račun, a što u situaciji blokade računa nije moguće, odnosno navedeno ukazuje da je pravni prednik tužitelja, u biti očito obmanjivao i samog tuženika, jer je dogovarao plaćanje dugovanja izravnim uplatama na žiro račun tuženika, dok mu je račun bio blokiran.
35. Slijedom navedenog, ovaj sud je ocijenio da nije ispunjena i treća posebna pretpostavka iz odredbe čl. 128. st. 1. SZ-a, odnosno da tužitelj nije dokazao da bi tuženik znao za nesposobnost za plaćanje pravnog prednika u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje pa je stoga odlučeno kao u **točki I. izreke**.
36. U odnosu na eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, ovaj sud je također ocijenio da nije osnovan.
37. Naime, kako to pravilno navodi sam tužitelj, postupanje protivno odredbi čl. 27. Zakona o platnom prometu u zemlji ("Narodne novine" broj: 117/01) nema za posljedicu ništetnost sporazuma o cesiji, kompenzaciji, asignaciji i preuzimanju duga.
38. Slijedom navedenog, budući da tužitelj nije dokazao sukladno čl. 219. ZPP-a, da bi predmetni Ugovor bio protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva to je ovaj sud utvrdio da predmetni Ugovor nije ništetan, slijedom čega je odbijen i eventualno kumulirani tužbeni zahtjev. (**točka II. izreke**)
39. Imajući u vidu činjenicu da je tuženik u cijelosti uspio u ovom sporu, to u smislu čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a tuženiku pripadaju troškovi postupka.
40. Po ocjeni ovoga suda tuženik ima pravo na naknadu troška na ime naknade za zastupanje po odvjetniku u skladu s Odvjetničkom tarifom ("Narodne novine" broj 107/15, nastavno: Tarifa) i to za pristup na ročišta održana 19. svibnja 2015., 7. srpnja 2015., 3. studenog 2015., 21. ožujka 2016., 27. rujna 2016. u iznosu od 15.000,00 kn za svako od navedenih ročišta (Tbr. 9. t. 1. Tarife) te za pristup na ročište održano 24. listopada 2022. u iznosu od 15.120,00 kn (Tbr. 9. t. 1. Tarife), kao i pristup na ročište održano 29. siječnja 2016. u iznosu od 7.500,00 kn (Tbr. 9. t. 2. Tarife), kao i za sastav podneska od 25. travnja 2014. (odgovor na tužbu) u iznosu od 15.000,00 kn (Tbr. 8. t. 1. Tarife), što sve skupa uvećano za PDV iznosi 140.775,00 kn. Jednako tako tuženik ima pravo i na sudsku pristojbu na odgovor na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn, budući da je tuženik navedenu pristojbu platio. Slijedom navedenog, tužitelj je dužan naknaditi tuženiku parnične troškove u iznosu od 143.275,00 kn (**točka III. izreke**).

41. S druge strane sud je odbio tuženikov zahtjev za naknadu parničnog troška za pristup na ročište održano 29. siječnja 2016. preko dosuđenog iznosa od 7.500,00 kn pa do traženog iznosa od 15.000,00 kn budući da se na tom ročištu raspravljalo samo o procesnim pitanjima pa tuženik ima pravo na 50% nagrade. Jednako tako sud je odbio i tuženikov zahtjev za sastav podnesaka od 13. svibnja 2015., i 29. siječnja 2016. u iznosu od 15.000,00 kn kao i za sastav podneska od 10. listopada 2022. u iznosu od 15.120,00 kn, sve uvećano za PDV. Naime u kategoriju podnesaka iz Tbr. 8. t. 1. Tarife, kada se radi o podnescima tuženika, ulaze samo odgovor na tužbu i obrazloženi podnesci kojima se očituje na nalaz i mišljenje vještaka uz ograničenje na četiri podneska ove vrste u prvostupanjskom postupku, dok svi ostali podnesci, ulaze u kategoriju podnesaka iz Tbr. 8. t. 3. Tarife za koje punomoćnik ima pravo na nagradu u visini od 25% nagrade iz Tbr. 7. t. 1., 3., 6. i 7., ali ne više od 50 bodova, ali i to samo u slučaju ako sud ocjeni da su bili potrebni za vođenje parnice. Budući da predmetni podnesci ne pripadaju u podneske iz točke 8. t. 1. Tarife, te budući da je sud ocijenio da navedeni podnesci nisu bili potrebni za vođenje ove parnice, to sukladno odredbi čl. 155. ZPP-a, tuženik nema pravo na naknadu troška navedenih podnesaka.
42. Slijedom navedenog ovaj sud je odbio tuženikov zahtjev za naknadu parničnih troškova u iznosu od 65.775,00 kn (**točka IV. izreke**).

Sudac:
Josip Bilić

Dokument je elektronički potpisan:	DN:
JOSIP BILIĆ	C=HR
Vrijeme potpisivanja:	O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
05-12-2022	2.5.4.97=#130D48523337333838313838373732
11:40:35	L=ZAGREB
	S=BILIĆ
	G=JOSIP
	CN=JOSIP BILIĆ

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), a podnosi se putem ovog suda e-komunikacijom.

DNA:

- Tužitelju po pun. uz nalog za sudsku pristojbu na presudu u iznosu od 5.000,00 kn
- Tuženiku po pun.
- Kal. 30 dana

Broj zapisa: **eb315-d7cbb**

Kontrolni broj: **06ea7-04f93-8a5e4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=JOSIP BILIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.